

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 24-025

De beklaagde is op 21 oktober 2024 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 46790 op de klacht van de aanklager van de KNZB:

Datum uitspraak: 18 oktober 2024
Wedstrijd: Proteus H1 – DraGor (SG) H1, gespeeld op 12 oktober 2024
Overweging: Vast is komen te staan dat beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan een strafbare handeling als bedoeld in artikel L9.1 Tuchtreglement, namelijk: gewelddadig gedrag met risico op letsel bij tegenstander c.q. (zeer) ernstig letsel toebrengen.
Uitspraak: met ingang van 18 oktober 2024 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor beklaagde als vaste speler staat of wordt opgegeven 3 bindende competitiewedstrijden moet spelen, alsmede 3 bindende competitiewedstrijden voorwaardelijk, met een proeftijd van 1 jaar, ingaande op de dag dat de onvoorwaardelijke straf beëindigd is.

De Commissie van Beroep heeft de beklaagde met ingang van 22 oktober 2024 opschorting van de door de Tuchtcommissie in de onderhavige tuchtzaak opgelegde straf verleend.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van de beklaagde behandeld op 25 november 2024. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, voorzitter, mr. J. Anema, lid en mr. F.L. Cavalje-van der Ham, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder het beroepschrift, de pleitnota van de aanklager en de aanvullende verklaringen van de scheidsrechters S. en B. Ter zitting is verschenen de aanklager van de KNZB.
3. In het tuchtformulier maakt scheidsrechter B. er melding van dat hij waarnam dat beklaagde een elleboogstoot boven water gaf nadat zijn tegenstander een zware overtreding op hem had gemaakt. De elleboogstoot was volgens de scheidsrechter een bewuste actie en geen onderdeel van een zwemmende beweging. Met de elleboogstoot werd de tegenstander niet geraakt.
4. In zijn verweerschrift in de procedure bij de Tuchtcommissie heeft beklaagde onder meer geschreven:
*“Tijdens de wedstrijd bevond ik me als midvoor in een aanvalssituatie waarbij ik werd aangespeeld vanaf de rechtervleugel. Mijn verdediger, de midachter van het andere team, lag achter mij en maakte een verdedigende actie door over mij heen te duiken op het moment dat ik de bal ontving. Deze actie bracht mijn hoofd onder water, maar ik hield de bal vast en ging door met mijn beweging om een backhand schot te maken. Terwijl ik deze beweging uitvoerde, raakte ik mijn tegenstander met mijn elleboog op zijn borstbeen.
Doordat ik onder water was, had ik niet door dat de scheidsrechter de verdediger al had weggestuurd met een U20. De scheidsrechter, dhr. B., floot vervolgens af en oordeelde dat mijn backhandactie een "slaande beweging" was. Dit leidde tot mijn uitsluiting (UMV4). Mijn teamgenoten en zelfs enkele tegenstanders waren verbaasd, aangezien de actie een normale waterpolo-techniek betrof en er geen intentie was om geweld te gebruiken. Een backhand is in waterpolo een toegestane en veelgebruikte techniek. In geen enkel geval behoort een normale technische uitvoering hiervan als gewelddadig te worden gezien, tenzij er sprake is van opzet om de tegenstander te verwonden, wat hier duidelijk niet het geval was.”*

5. In haar beslissing van 18 oktober 2024 komt de Tuchtcommissie tot de volgende conclusie:
“De tuchtcommissie oordeelt op basis van het scheidsrechtersrapport dat beklaagde een slaande beweging met zijn elleboog heeft gemaakt, dit wordt niet weerlegd door beklaagde. Voor de tuchtcommissie blijkt niet dat sprake is van een elleboogstoot. Gelet op het mogelijke letsel van een dergelijke beweging acht de tuchtcommissie drie wedstrijden onvoorwaardelijke schorsing met drie wedstrijden voorwaardelijke schorsing (als stok achter de deur) passend”.
6. De beklaagde verklaart in zijn beroepschrift voor zover van belang:
“De straf die mij is opgelegd, is gebaseerd op de veronderstelling dat er sprake was van gewelddadige intentie bij het uitvoeren van een backhand tijdens de wedstrijd. Ik wil nogmaals duidelijk maken dat er geen sprake was van enige gewelddadige intentie. Een backhand is een standaard, veelgebruikte techniek binnen het waterpolo. Het is een beweging die routinematig wordt toegepast door vele spelers, en waarbij fysiek contact met een tegenstander soms voorkomt zonder dat er intentie is om letsel toe te brengen. In mijn geval was het een normale technische uitvoering, zonder de bedoeling om mijn tegenstander te verwonden”.
7. In zijn pleitnota geeft de aanklager aan geen reden te zien om de waarneming van de scheidsrechter in twijfel te trekken en concludeert dat de beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan excessief gewelddadig gedrag boven water. Zijn verzoek aan de Commissie van Beroep is het beroep van de beklaagde ongegrond te verklaren, de uitspraak van de Tuchtcommissie van 18 oktober 2024 te vernietigen. Zelf te voorzien in een aan de beklaagde op te leggen passende straf én de beklaagde te veroordelen tot een bijdrage in de kosten van het beroep.
8. Scheidsrechter S. heeft in een bericht van 28 oktober 2024 aanvullend verklaard dat hij niet heeft waargenomen wat er zich op de midvoorplaats heeft afgespeeld daar hij zijn aandacht geconcentreerd had op een andere situatie.
9. Scheidsrechter B. heeft in een email van 23 oktober 2024 aanvullend verklaard de door hem aangedragen informatie in zijn tuchtrapport te handhaven.
10. De Commissie van Beroep overweegt het volgende. Mede in het licht van de aanvullende verklaring van scheidsrechter B. acht de Commissie van Beroep de lezing van de beklaagde onvoldoende geloofwaardig. De beklaagde heeft nadat zijn tegenstander een zware overtreding jegens hem begaan had, een dusdanige beweging met zijn arm richting de tegenstander gemaakt dat deze beweging door de scheidsrechter beoordeeld werd als zijnde een elleboogstoot. De tegenstander werd blijkens het rapport van de scheidsrechter niet geraakt. De Commissie van Beroep is – gelet op alle omstandigheden van het geval en gelet op de verklaring van de beklaagde - niet gebleken dat beklaagde de intentie had zijn tegenstander met zijn armbeweging letsel toe te brengen. Wel bergt de beweging met de arm richting de tegenstander het gevaar in zich om te tegenstander te verwonden en heeft dan ook als onbesuisd te gelden. De Commissie van Beroep acht hiervoor een sanctie van 2 wedstrijden passend.

De Commissie van Beroep beslist derhalve als volgt:

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 18 oktober 2024.
- b) De Commissie van Beroep ontzegt beklaagde met ingang van 18 oktober 2024 onvoorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolo-wedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin hij als vaste speler staat of wordt opgegeven 2 bindende competitiewedstrijden moet spelen.
- c) De opschorting van de straf komt per 5 december 2024 te vervallen.
- d) De Commissie van Beroep veroordeelt beklaagde tot een bijdrage van € 82,25, onder aftrek van het bedrag dat de beklaagde in het kader van de procedure bij de Tuchtcommissie heeft betaald, in de kosten van het geding waarvoor de vereniging DraGor (SG) een factuur zal ontvangen.

Nieuwegein, 2 december 2024

mr. J.R. Berculo, voorzitter
mr. J. Anema, lid
mr. F.L. Cavalje-van der Ham, secretaris